

- Obichash li me?
- Obicham - kaza Lina Koen.
- Naistina li me obichash?
- Naistina.
- Ne taka, kakto go kazvash sega!
- Obicham te, glupcho... Obicham.
- Ama naistina li me obichash?
- Naistina.
- Kazhi go drugojache!
- Obicham te... Eto.
- Zashto?
- Ima li po-bezsmislen vypros ot tozi: zashto?
- Ne znam.
- Kak taka me obichash togava, shtom ne znaesh?
- Ej taka.
- Kakvo obichash u mene?
- Ochite ti.
- I kakvo oshte?
- I vsichko.
- Kazhi, che me obichash!
- Oh, obicham te...
- Obicham, kogato mi kazvash, che me obichash...
- Hajde da se oblechem - trjabva da ucha...
- Oshte malko...
- Zanamarih uchenieto...
- Mene me izkljuchiha, ta kakvo?
- Ti si drugo neshto...
- Ne sym. Nie sme edno.
- Da, naistina, no vse pak si drugo neshto...
- Ne me obichash, znachi!

- Ako ne stanesh i ne se oblechesh, naistina njama poveche da te obicham...

- Oshte samo malko...

Tja lezheshe i gledashe v tavana. Hercegovite ustni bjaha vyrhu bedroto j. Celuvashe ja po slabinite.

- Ostavi me, sled tova shte me boli glava...

- Obicham tvoja myshec.

- Bezobraznik!

- Ne me obichash, taka li?

- Obicham te.

- Vse pak shte me izostavish!

- Njama.

- SHTe me ostavish. Znam!

- Zashto postojanno uslozhnjavash neshtata?

- Ne gi uslozhnjavam. Znam.

- Ama che si smahnat! - kaza tja, kato stavashe. - Syshtinsko bebe si!

Obleche flanelata si na golo i go preskochi s gyvkavite si, no vse pak zakrygleni kraka, koito izglezhdaha silni i zreli. Kraka na zhena, kojato skoro shte razhda, shte typche zemjata i shte machka bezmilostno napolovina izpushena cigara - zakrygleni prasci, koito skoro shte bydat kacheni na visoki tokcheta, ostri i opasni. Kraka na zhena! Tyrseshe bikinite si.

- Zashto mislish, che sym bebe? - gledashe ja toj izotdolu.

- Zashtoto obichash da se glezish! - kaza tja i otide da sreshe kosata si.